DE WEEK VAN DE LENTEKRIEBELS
Marc van Delft

Op 4 maart 2024 begon 'de week van de lentekriebels', een omstreden onderwerp, aangezien de meeste 'wakkere' mensen, die door 'politiek correct' (links…) smalend 'wappies' of 'extreem rechts' worden genoemd, zoals 'cultuur onder vuur', ON, en het FvD, schande spreken over deze indoctrinatie van kleuters om ze op veel te vroege leeftijd te leren masturberen, ze te informeren over gender, non-binair, drag-queens, homofilie, en ze hen aanpraten dat ze zelf voor hun geslacht kunnen kiezen etc.

Mij viel echter het fenomeen op dat de 'lentekriebels' in de maand maart werd gevierd, de periode, enkele weken voor het officiële uitbreken van de lente op 21 maart, als dus de Zon in het teken Vissen staat.

Waarom juist in deze periode?

DE LENTE
Nu, we weten, dat in de lente de natuur gaat ontbloeien en de vogeltjes, bloempjes en bijtjes druk bezig gaan met zich voortplanten, eieren leggen, ['in de maand mei, leggen alle vogels een ei'…] de bloempjes bloeien, de bloemen worden door de bijtjes en de vlinders bevrucht, kortom, de lente is één groot 'sex-festijn', want bloemen zijn niets anders als voortplantings-organen, en bij Arjen Lubach kwam een item voorbij met beelden van seks bij dieren. Zelfs de panda's besloten zich voort te planten, wat heel bijzonder was want de bekende cabaretier Theo Maassen had wel eens geroepen dat 'panda's te lui waren om te neuken'.

Blijkbaar begint de seks al voor de lente, immers, in de lente moeten de eitjes worden gelegd en de kuikentjes worden gevoederd, etc.

En in de lente, zegt men, dan worden de dichters verliefd,
en bezingen het prachtige voorjaar en de liefde.

Bv. : Schubert: 'Frühlingstraum':

'Ich träumte von bunten Blumen,
So wie so wohl blühen im Mai'
'Ich träumte von Lieb' um Liebe,
Von einer schönen Maid,'

Kortom, de hele lente is een groot 'seksfestijn', en dat begint dus al in het vroege voorjaar, vlak voor het eigenlijke lentebegin.

DE VISSEN-PERIODE EN DE VOORTPLANTINGSDRIFT

In die periode staat dus de Zon in het teken Vissen.
Opmerkelijk is nu dat Frits Julius in zijn boek 'De 12 driften', de voortplantingsdrift verbindt met het dierenriemteken Vissen.
Hij denkt daarbij vooral aan de zalmentrek, die vanuit de diepte van de oceaan, aangedreven door de 'lentekriebels', een gigantische trek-tocht ondernemen om op hun geboorteplek, in de bronnen van de rivieren in het hooggebergte, zich daar voort te planten, met enorm gevaar voor eigen leven, belaagd door vissers en beren, de gevaarlijke en zware tocht tegen de stroom in, tegen watervallen en tegen stroomversnellingen in, vol liefdesverlangen en lentekriebels te zwemmen naar de bronnen van de rivieren om daar het ultieme liefdesverlangen te vervullen en daarna uitgeput te sterven…

Liefde en dood is innig met elkaar verbonden, want Vissen is ook het laatste, 12^{e} teken van de dierenriem, en staat ook voor de dood [zoals de Ram, het eerste teken, voor de geboorte staat]…
Eros en Thanatos zegt men… (en: het orgasme is 'de kleine dood'…)

DE TOONSOORTEN VAN DE VISSEN

Opmerkelijk is nu, dat Hermann Beckh de toonsoort F groot (en D klein) met de Vissen verbindt, en dat volgens Steiner de toon F de toon van Venus is. De Godin van de liefde.

In de muziek zijn daar talloze voorbeelden van te vinden, wat betreft F groot en de liefde, bv. :

-'Erotik' van Grieg (uit de 'Lyrische stukken');
-Het Adagietto uit de 5e symfonie van Mahler, waarin hij zijn onsterfelijke liefde voor Alma wilde uitdrukken;
-Het Senta-Thema uit Wagners 'Vliegende Hollander', het meisje dat zich uit liefde voor de vervloekte Vliegende Hollander wil opofferen;
-Tosca - Puccini - 3e akte – 'O dolce mani';
-Liszt - Faustsymfonie - Chorus mysticus – 'Das Ewig Weibliche';

D klein, ook Vissen, is dan weer bij uitstek de toonsoort van de dood,
-van de vele requiems [Mozart, Fauré, Duruflé, Bruckner, Reger, etc.]
-'Der Todt und das Mädchen' van Schubert,
-Het Vliegende Hollander thema van Wagner, want de Vliegende Hollander is in feite een 'levende dode'…

Opmerkelijk is wat dit betreft het feit dat bij een aantal zeer grote componisten hun laatste werk in D klein stond, en dat zij dit vaak niet konden voltooien omdat de dood hen kwam halen!

Dat was het geval bij:
-Bach – Kunst der Fuge;
-Mozart – Requiem;
-Bruckner – 9e symfonie;
-Chopin – laatste prelude;
-Schumann – 4e symfonie;

Zoals al gezegd, liefde en dood horen bij elkaar, volgens Emil Pales was de vroeg-romantische periode een Venus-Anael-periode, [1773-1845], en rond 1773 schreef Goethe zijn 'Das Leiden des jungen Werthers' over een onmogelijke tragische liefde.

Dat werd gevolgd door een zelfmoordgolf onder jonge verliefde mensen met een gebroken hart….

Heel veel toneelstukken, films, opera's, balletten, musicals etc. eindigen met de dood van verliefde jongeren met een gebroken hart: Romeo en Julia, Tristan und Isolde, het Zwanenmeer, Manfred, De Vliegende Hollander, Die Walküre [2e akte], Götterdämmerung, Tosca, Madame Butterfly, Don Giovanni, Love- & Westside story, etc.

LENTEKRIEBELS IN ALASKA

In de televisie-serie 'Northern Exposure' vinden we ook dit thema van de 'lentekriebels'.

Het gaat over een arrogante New Yorkse Joodse jongen, die een succesvol chirurg wil worden, maar wat blijkt: Een of ander dorpje uit Alaska heeft zijn studie betaald, en nu moet hij als voorwaarde na zijn studie daar een aantal jaren als dokter gaan werken.

Met frisse tegenzin gaat hij dan naar dat 'achterlijke' dorpje met de nodige ontberingen en ergernissen, en een 'achterlijke bevolking', waarbij hij ook in contact komt met de dorpsschone, waar tussen zich een haat-liefde-relatie ontwikkelt. Meestal haten ze elkaar en ze hebben altijd ruzie.

Maar in Alaska is het zo dat er vlak voor het uitbreken van de lente, er een enorme spanning in de natuur ontstaat, wat zich uit in een enorme spanning bij de mensen die zich ontlaadt in erotische uitspattingen, vroegere vijanden worden opeens op elkaar verliefd, of althans worden enorm hitsig en het hele dorp gaat met elkaar naar bed. Zo ook de 2 elkaar hatende hoofdpersonen.

Nu is het bekend dat zodra het ijs breekt in de rivieren, het teken dat de lente begint, dat dan de lente doorbreekt, en dat dan die [erotische] spanning ook meteen voorbij is.

Dus de 2 hoofdpersonen gaan bijna met elkaar naar bed, maar dan gaat plotseling het ijs in de rivieren breken en plotsklaps is alle spanning voorbij en, helaas, pindakaas, het [erotische] feest tussen beiden gaat niet door.

SPANNING EN ONTSPANNING - DE CLIMAX

Dat brengt ons op het volgende:

Waarom is nu juist de spanning juist het sterkste vlak voor het bereiken van het doel, en niet meer na het bereiken van het doel?

Waarom zijn die erotische lentekriebels het sterkste vlak vóór het uitbreken van de lente?

Dat is eigenlijk een soort wetmatigheid.

De voorpret is vaak bijna leuker en spannender als het feest zelf….

Bv. het kind is het meest in opwinding, de avond vóór zijn verjaardag…
Of de avond vóór het Sinterklaasfeest…

Dat hebben we met veel momenten in het jaar vlak vóór het bereiken van het doel…

Kerstavond [in mijn jeugd: de kerstnachtdienst gevolgd door het kerstontbijt] was altijd nog leuker als de eerste kerstdag.

Het sinterklaasfeest vieren we op 'sinterklaasavond', niet op de dag van Sint Nicolaas, want dat is op 6 december.

In de late herfst en de adventstijd is de hele wereld al bezig met de voorbereidingen voor het kerstfeest, de winkels liggen afgeladen vol met Kerstattributen, er is overal stemmige kerstverlichting in de straten, in de stad, de kerstboom is opgetuigd, de kerstman waart rond, de mensen versieren hun huis, etc.
Dan komt op 24-25 december het kerstfeest, en dan is het snel uit met de pret, binnen de kortste keren liggen de kerstbomen op straat bij het afval en breken de uiterst saaie wintermaanden januari en februari aan….

We kennen het ook bij climaxen in de muziek:
Als er in muziek een climax wordt opgebouwd, die naar een hoogtepunt met een bekkenslag toevoert, dan is dat een heel spannend moment, vooral de momenten vlak vóór het hoogtepunt (de climax), die zijn het allerspannendst, zodra de bekkenslag heeft geklonken dan treedt de muzikale ontspanning in, en is de lol er eigenlijk al af, het kan nu alleen nog maar minder worden.

Hetzelfde vinden we natuurlijk in de geslachtsdaad, het moment vlak voor het orgasme is het meest spannend, met het orgasme is alle spanning meteen voorbij en volgt de ontspanning, de anti-climax.

Hetzelfde bij actie-films, de strijd van de held met de tegenstander gaat ook naar een hoogtepunt toe, en de momenten vlak voor de overwinning zijn natuurlijk het meest heftig.

Of denk aan het eind van een Bruckner-symfonie, die altijd eindigt met de ultieme apotheose, de maten vlak voor het slotakkoord zijn ook altijd het meest spannend.

Overigens kan men de tijden van het jaar vergelijken met de tijden van de dag.
De Vissen-periode van de lentekriebels kan men vergelijken met 'het uur voor zonsopgang', als het morgenrood aan de hemel begint te kleuren, terwijl het nog schemerig is.
In mijn jeugd, toen we nog een buitenhuis in het bos hadden, toen maakte ik [wij] vaak fietstochten om de herten te kunnen zien…
Het uur voor zonsopgang heeft ook een hele bijzondere sfeer, het is heel vochtig in het bos, de dauw ligt op de velden, men voelt dan de levenskrachten om zich heen , de levensenergieën kan men dan heel sterk voelen, dat is ook een soort spanning die men alleen maar op dat moment in de natuur kan ervaren, het heeft ook een bijzondere sfeer, een romantische, innige sfeer, iets mysterieus, een geheimzinnige spanning is voelbaar, die op het moment van de zonsopgang ook meteen is verdwenen, dan wordt het dag, de magie van de nacht en de schemering is dan weg, het is een gevoel van alledaagse ontnuchtering, corresponderend met de nuchtere zakelijkheid van de Ram….

Ook in de fysiologie van de man vinden we dat moment van de 'lentekriebels', of wellicht moet men het 'ochtendkriebels' noemen, namelijk, de man heeft dan vaak een 'ochtend-erectie'…
Een ODOL…
Ik zelf word dan vaak wakker uit een droom, dat is dan ook wel vaak een bijzonder moment, de bijzondere sfeer van de droom en de erotische spanning van de erectie, die na het toiletbezoek dan ook wel meteen is verdwenen, als het ram-moment weer aanbreekt….

Wat betreft de symboliek van de Vissen en de komende lente:
In de mythologie symboliek staat water en Vissen voor de etherische wereld.
Opvallend van deze tijd is dat als men in de natuur is, dat de bossen en de bomen en alles nog kaal is, uiterlijk is het kaal en winters, maar men VOELT de energieën van de komende lente door het bos stromen, men *voelt* de stromende etherische levenskrachten, die op het punt staan om zich met de aarde en het bos te verbinden, men voelt 'de kracht van de natuur' om zich heen stromen, en dat heeft men in de vroegere tijden verbonden met het water en de wezens die daar leven, de Vissen, kortom men VOELT in de maand maart in het bos om zich heen de stromende etherische Vissenkrachten.

En dat is ook in de toonsoort F groot te ervaren, die immers ook geldt als [Beethovens…] PASTORALE toonsoort, waarin die stromende levenskrachten duidelijk te beleven zijn, zoals men die bij uitstek kan ervaren in het EERSTE deel uit Beethovens 6^{e} symfonie !

Die stromende Vissenkrachten van F groot kan men ook sterk ervaren in de volgende muziekvoorbeelden:
-Chopin - F groot-prelude;
-Wagner – Rijnzusters-scene-3e akte-Götterdämmerung;
-Dvorack - Het gouden spinnewiel - natuurstemming met jachthoorns;

Ook de overgang van de lente naar de zomer heeft iets vergelijkbaars, gedurende de gehele lente was de natuur bijzonder actief en elke dag werden de dagen langer, de natuur weelderiger met bloemenpracht en heerlijkheid, wat zijn climax bereikt op 21 juni, met midzomer, als de zon haar ultieme hoogtepunt bereikt.
Dan begint de zomer, en dan komen de grootste groeikrachten van de lente tot rust, en breekt de zomerrust aan, de natuur gaat a.h.w. uitrusten en rijpen in de zomerwarmte, de tijd van de 'zomerslaap' en de zon begint dan vanaf dat moment langzaam te dalen. De climax is bereikt, er treedt a.h.w. ontspanning in de natuur in, maar de maand juni is het meest spectaculaire spanningsmoment van het jaar, vlak

voor de ultieme zonneclimax, en dat hangt met de allersterkste en lichtstralende toonsoort D groot samen, denk bv. aan het overweldigende slot van de 9e symfonie van Beethoven….

Ik beschreef eerder ook de droomstemming van 'het uur voor zonsopgang', het bijzondere moment van het 'morgenrood', als je als man ligt te dromen en dromend een ochtend-erectie, en hopelijk een mooie droom met een mooie vrouw hebt….

Dus ook die droomstemming is typerend voor F groot,
dat vind je bv. in deze stukken:
-Schumann – Träumerei;
-Bruckner - 6e symfonie - 2e deel, slot;
-Brahms - Vioolconcert - 2e deel;

CHRISTUS EN HET VISSENSYMBOOL – ICHTHUS

Er is ook een samenhang tussen Christus en de Vissen-maand maart, namelijk, het is dan ook de LIJDENSTIJD, de tijd van de vele uitvoeringen van de Mattheuspassion, Christus die zich opoffert voor de mensheid, en het opmerkelijke is dat in de Antroposofie de toon F ook gezien wordt als de CHRISTUSTOON – 'de toon van Golgotha'.

Ook daar zijn veel voorbeelden van te vinden in de muziekliteratuur:
- Bach - Mattheus-passion – 'Neemt en eet, dit is mijn lichaam';
- Bach – Mattheus-passion – 'O Haupt voll Blut und Wunden';
– Verdi - Requiem - Recordare;
- Fauré - Requiem - Agnus Dei;
- Rimsky Korsakow – De onzichtbare stad van Kitesj - Slot;
- Bruckner - 3e mis – Begin en slot;
– Liszt - Christus – dl. 3 - nr. 3 - Alleluja, vrouwenkoor, begin [1st];

Ik besprak dat aspect ook in mijn artikel over WILLEM ENGEL.
Zie: ***http://www.marcvandelft.nl/Willem%20Engel%20en%20het%20Christus-archetype.pdf***
